

مقدمه

امروزه انرژی نقش اساسی در توسعه اقتصادی و اجتماعی هر کشوری ایفا می‌کند. در این راستا، تجزیه و تحلیل موضوعات مرتبط با انرژی و ابعاد مختلف سیاست‌گذاری‌ها در این حوزه، از اهمیت و ضرورت زیادی برخوردار است. یکی از مقولات مهم در موضوع انرژی، بحث تقاضای انرژی و سیاست‌های مدیریت تقاضای انرژی در کشورها است. مدیریت تقاضای انرژی و تلاش در جهت مصرف بهینه انرژی، در اغلب کشورهای پیشرفته از مهم‌ترین عوامل پیشرفت صنعتی پایدار بوده است.

در ایران نیز گرچه اغلب تلاش‌ها در جهت مدیریت طرف عرضه انرژی بوده، ولی مدیریت تقاضای انرژی نیز همواره از دغدغه‌های برنامه‌ریزان اقتصادی کشور بوده است. بسیاری از سیاست‌های مدیریت تقاضای انرژی، بر پیش‌بینی مصرف انرژی استوار هستند. از طرف دیگر، بحث مانایی یا نامانایی سری زمانی مصرف انرژی از موضوع‌هایی است که می‌تواند صحیح بودن یا نبودن اعمال چنین سیاست‌هایی در حوزه انرژی را نشان دهد.

در این راستا، بررسی تجربی مانایی و ویژگی‌های مرتبط با ریشه واحد سری‌های زمانی مصرف انرژی، برای بخش‌های مختلف اقتصادی و با استفاده از روش‌های متعدد، طی یک دهه اخیر افزایش یافته است. بررسی این ویژگی مصرف انرژی با توجه به ارتباط نزدیک آن با اقتصاد حقیقی، هم برای پژوهشگران و هم برای سیاست‌گذاران حایز اهمیت است. در حقیقت، اگر سری مصرف انرژی دارای ریشه واحد باشد، بیانگر آن است که بعد از وارد آمدن شوک به آن،